Kolem nás - Argema

1. Bojím se dnů, kdy spatřím jen pouhý stín,
   té, po níž toužím, strašný to senm, já to vím,
   sebe se ptám, ta otázka zní,
   proč právě já trápím se pro ní,
   daný cíl, láskou spoutaný - vzdálený.

2. Bojím se dnů, kdy výhra má ztrácí zář,
   bojím se lidí, vždyť nemám sám žádnou tvář
   života běh nezaměníš, celej můj svět cítí jen tíž
   lásko má, tolik vysněná - nesoucitná.

R: A tak jdem dál, každej v sobě má
   myšlenku svou a tvář veselou.
   Můžu se smát, tu bolest v srdci Vám
   najevo dát, já chtěl bych mnohokrát.